

ἀμπελόπρασσο τό, Λεξ. Κομ. Δεξ. Γαζ. (λ. γήθρον) Λάουνδ. Περίδ. ἀδελόπρασσον Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὗς. ἀμπελόπρασσον.

Τὸ ἄγριον ἢ κηπευόμενον λάχανον κρόμιον τὸ ἀμπελόπρασσον (allium ampeloprasum) τοῦ γένους τοῦ κρομίου (allium) τῆς τάξεως τῶν λειριωδῶν (liliaceae). Πβ. ἀγριόπρασσο.

ἀμπελοπρίονο τό, ἀμάρτ. ἀμπελοπρίονο Νάξ. (Φιλότη.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ πρίονοι.

Μικρὸν κλαδευτήριον ὀδοντωτὸν χρησιμοποιοῦμενον ὑπὸ τῶν ἀμπελουργῶν. Συνών. ἀμπελομάχαιρο, κατσούνη, σβανᾶς.

ἀμπελορράβδα ἡ, Ἀθήν.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ ράβδα.

Γυνὴ ὑψηλὴ καὶ ἐστερημένη χάριτος (ὡς προσομοιάζουσα δηλαδὴ πρὸς ὑψηλὴν ράβδον, ἢ ὁποία πηγνύεται εἰς τὴν γῆν παρὰ τὴν ἀμπελον διὰ νὰ στηρίξη αὐτήν). Πβ. καὶ ἐπών. Ἀμπελορράβδης.

ἀμπελόρριζα ἡ, Νάξ. (Φιλότη.) — Λεξ. Δεξ. Λάουνδ. ἀδελόρριζα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ ρίζα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ κορμὸς τοῦ κλήματος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — Λεξ. Δεξ. Λάουνδ. 2) Τὸ παλαιὸν κλήμα Νάξ. (Φιλότη.): Ἡ ἀμπελόρριζα ἐτοιμάζεται νὰ κάμῃ κλωνάρι.

ἀμπελος ἡ, Κάρπ. Πόντ. (Τραπ.) ἀμπελε Τσακων. ἀμπελος ὁ, Ρόδ. Χίος ἀμπελον τό, Πόντ. (Ἀμισ.)

Τὸ ἀρχ. οὗς. ἀμπελος. Τὸ ἀρσ. ἀμπελος ἤδη μεσν.

1) Τὸ φυτὸν τῆς ἀμπέλου, τὸ κλήμα (vitis vinifera) Κάρπ. Ρόδ. Τσακων.: Ὡς εἰχνεὶ ὁ ἥλιος τὲς ἀχτῖνες του... καὶ ἀμπελος τὰ φύλλα του (ἐπωδ.) Ρόδ. Ἡ σημ. ἀρχ. Συνών. ἀμπέλι 1, κλήμα. β) Ἀμπελος ἀναδενδρᾶς Χίος: Ὁ ἀγέρας ἐρριζέ μου τὸν ἀμπελο κάτω. Συνών. κλήμα-ταρσά. 2) Ἡ σταφυλὴ Πόντ. (Τραπ.) 3) Φυτὸν τι κισσοειδὲς Πόντ. (Ἀμισ.) Πβ. ἀμπέλι 1 γ.

Ἡ λ. ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἀμπελος ἡ, πολλαχ. Ἀμπελο ἐνιαχ. Ἀμπελος ὁ, Χίος Ἀδελό τό, Πελοπν. (Λακων.) Ἀδελος οἶ, Πελοπν. (Μάν.) Λίμνη τῶν Ἀμπελῶν Σίφν.

ἀμπελόσκαμμα τό, πολλαχ. ἀδελόσκαμμα πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ σκάμμα.

1) Ἡ μετὰ τὴν βλάστησιν κατὰ Μάρτιον ἢ Ἀπρίλιον γενομένη σκαφή τῆς ἀμπέλου πολλαχ.: Δὲν ἐγίνη γαλὸ τ' ἀδελόσκαμμα καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐπρόκοψε δ' ἀδέλι Κρήτ.

2) Κατὰ πληθ., ἡ ἐποχὴ τῆς σκαφῆς τῶν ἀμπέλων Κρήτ.: Ἐλα 'ς τ' ἀδελοσκάμματα κ' ἐγὼ θὰ σὲ πάρ' ἀργάτη.

ἀμπελόσπιτο τό, Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ σπίτι.

Ὁ ἐν τῷ ἀμπελῶνι οἰκίσκος.

ἀμπελοστάφυλο τό, Πελοπν. (Μεσσ.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. ἀδελοστάφυλο Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ σταφύλι.

Σταφυλὴ τῆς ἀμπέλου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τῆς ἀναδενδράδος ἀμπέλου. Ἀντίθ. κλήματα ρήσιο σταφύλι.

ἀμπελοσώχωρα τά, ἀμάρτ. ἀδελοσώχωρα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ σώχωρα. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. ἀμπελοπερίβολα, ἀμπελοχώρα κττ.

Ἀμπελοι καὶ κτήματα ὁμοῦ: Ἀσμ.

Δὲν ἔχω ἀδελοσώχωρα καὶ ὡς μὲ θωρεῖς με γράψε καὶ ἄνε σ' ἀρέσ' ἀκλούθα μου, ἃ δὲ σ' ἀρέσω γάψε (γράφω = φεύγω).

ἀμπελοτόπι τό, πολλαχ. ἀδελοτόπι Πελοπν. (Οἶν.) ἀμπιλοντόπ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀδிலοντόπ' Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὗς. ἀμπελοτόπιον.

1) Τόπος περιέχων ἀμπέλους ἐνθ' ἄν. 2) Τόπος κατάλληλος πρὸς φύτευσιν ἀμπέλων ἐνθ' ἄν.: Ἐκεῖ ἀπάνον 'ς τὴν πλευρά εἶναι καλὸ ἀδελοτόπι Οἶν.

Πβ. ἀμπελεῖα, ἀμπελεῶνας, ἀμπελολάσι, ἀμπελότοπος, ἀμπελοχώραφο, ἀμπελοχώριν, ἀμπελεῶνας.

ἀμπελότοπος ὁ, Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἰκαρ. Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.) Σύμ. — Λεξ. Κομ. Δεξ. Γαζ. (λ. φυταλία) Περίδ. Βυζ. Ἡπίτ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. ἀδελότοπος Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Οἶν.) ἀμπιλότουπος Ἡπ. Μακεδ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀδιλότουπος Θράκ. (Αἰν.) κ. ἃ.

Τὸ μεσν. οὗς. ἀμπελότοπος.

1) Τόπος περιέχων ἀμπέλους Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) — Λεξ. Κομ. Δεξ. Γαζ. (λ. φυταλία) Περίδ. Βλαστ. Ἡ σημ. καὶ μεσν.

β) Τόπος ἐνθα ὑπῆρχε ποτε ἀμπελος Θράκ. (Αἰν.) Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Σύμ. 2) Μέρος κατάλληλον πρὸς φύτευσιν καὶ εὐδοκίμῃσιν ἀμπέλου Θράκ. Ἰκαρ. Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Οἶν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Ἡπίτ. Μ. Ἐγκυκλ.: Ἐκεῖ ἀπάνον 'ς τὴν πλευρά εἶναι καλὸς ἀδελότοπος Οἶν. Πῆρι τρία στρέμματα ἀμπιλότουπον προῖκα Αἰτωλ.

Πβ. ἀμπελεῖα, ἀμπελεῶνας, ἀμπελολάσι, ἀμπελοτόπι, ἀμπελοχώραφο, ἀμπελοχώριν, ἀμπελεῶνας, ἀμπελώνι (Ι).

ἀμπελότραφος ὁ, ἀμάρτ. ἀδελότραφος Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ τράφος.

Περίφραγμα ἀμπέλου: Ἐχάλασεν ὁ ἀδελότραφος καὶ δαίνοντε τὰ κωπέλλα καὶ μοῦ κλέφτουνε τὰ σταφύλια.

ἀμπελότρυνος ὁ, ἀμάρτ. ἀμπελότρυνο τό, Πελοπν. (Σαραντάπ.) ἀδελότρυνο Πελοπν. (Τρίκκ.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ τρύγος, παρ' ὃ καὶ τρύγο.

Ὁ τρυγητὸς τῶν ἀμπέλων.

ἀμπελοτρύπανο τό, Νάξ. (Φιλότη.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ τρυπάνι.

Εἶδος τρυπάνου, δι' οὗ ἀνοίγονται ὅπαι πρὸς ἐμφύτευσιν ἀμπέλων.

ἀμπελότσαππα ἡ, Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀμπέλι καὶ τσάππα.

